

Seguretat és un pla de mobilitat sostenible i saludable per la comarca de la Garrotxa.

Un dels arguments recurrents a favor de la construcció d'una autovia al voltant d'Olot és la qüestió de la seguretat. No és un tema menor, ni del que puguem frivolitjar donades les esgarrifoses xifres de víctimes que any rere any s'amunteguen en una inacceptable i bàrbara normalitat. Pels que l'agiten, la seguretat reblaria el clau de l'argument dels potencials creixements de trànsit futurs (el que familiarment coneixem com "que no quedi petita") i portaria l'aigua al molí dels que peça a peça han anat construint el seu obscur objecte de desig infraestructural: el gran eix de trànsit internacional que posaria Olot en el mapa de les grans ciutats, acabant amb el seu suposat "aïllament" i del "subdesenvolupament" que n'ha estat, pels defensors dels 4 carrils, la seva dramàtica conseqüència.

Per tant, partint de la premissa que sobre aquesta qüestió no val frivolitjar ni treure-li importància, pensem tampoc és èticament acceptable que s'utilitzi com a forma de convèncer als i les olotines, d'allò que les seves necessitats de mobilitat no justifiquen. D'entrada cal recordar, per enèsima vegada, que 9 de cada 10 vehicles que es mouen per la comarca ho fan internament, i amb orígens i destins a dins de la mateixa. Només un la travessa en viatge de pas. Quan des de Salvem les Valls defensem com a prioritat la urgència d'un pla de mobilitat comarcal, també tenim clar que aquest ha de tenir com objectiu la disminució de la sinistralitat a les carreteres.

Així, la seguretat no és un tema menor per nosaltres, ja que es tracta de la vida i la salut de les persones. D'això parlem quan insistim en la "pacificació del transit i dels carrers", que implica tant la reducció del volum de vehicles circulant, com de la velocitat amb que ho fan. Això vol dir a curt termini limitacions, esculls i controls que ho aconseguixin de forma immediata, i a llarg termini una educació cívica i vial que posi en qüestió la cultura de la velocitat. És la velocitat la principal causant de les morts provocades a la carretera i és aquesta realitat la que cal combatre i no amagar-nos darrera les grandàries de les carreteres.

La proclamada "descarbonització" de la mobilitat no passarà només pel cotxe elèctric, que difícilment podrà ser una alternativa massiva, sinó també per noves formes d'utilitzar el temps a l'hora de fer els desplaçaments quotidians i de com organitzem els nostres espais, generant noves proximitats, com la proposta d'algú tant poc radical, com Anne Hidalgo, alcaldessa socialista de París, amb la seva "*Ville Du Quart d'Heure*" (la ciutat del quart d'hora), que a Olot podríem convertir fàcilment en la dels deu minuts.

Aquesta seguretat que proposem des de Salvem les Valls es basaria en la millora dels estàndards de salut d'una ciutadania que es mouria majoritàriament a peu i en bicicleta, i de respirar un aire de més qualitat i en concordança amb una ciutat que es troba dins d'un Parc Natural. Aquesta seguretat tindria com a reptes recuperar els carrers pels infants i garantir, ara si, la seva seguretat per poder

anar cada mati en bicicleta a l'escola. O espais amables i tranquils per la mobilitat de la gent gran quan surten a passejar a comprar o a buscar els nets a l'escola. Aquestes seguretats són les que haurien de ser prioritàries si volem construir una ciutat per les persones i no pels cotxes.

Evidentment, pel trànsit de pas ens caldran vies alternatives on hi han solucions segures per evitar els xocs frontals, com una velocitat limitada i adequada a una circulació per una zona densament habitada, rotondes i semàfors intel·ligents estratègicament col·locats per reduir les velocitats i la instal·lació de mitjanes entre els dos carrils en aquells punts més perillosos de la via. Tot plegat amb la mirada posada en la necessària reducció d'una mobilitat que s'haurà d'adaptar a les limitacions que ens imposa la reducció d'emissions, el canvi climàtic i la més que previsible escassetat energètica en aquests temps on s'acaba el petroli abundant i barat. Seguretat? I tant! Però sense matar mosques a canonades, amb sentit comú i tenint present que els recursos no són ni seran il·limitats, ni podem malbaratar-los de forma irracional.

Estem en uns temps on la prudència i l'assumpció dels límits biofísics del planeta han de guiar la nostra forma d'organitzar com habitem el territori i sobre tot com ens movem dins d'ell. Per acomplir aquests objectius i per tenir una vida digna en un planeta habitable una autovia travessant la comarca és innecessària i totalment contraproductiu.

Raül Valls , membre de Salvem les Valls i del CST